

A képzelet

A képzelet a gondolkodó ember számára nagyon fontos az ismert jelenségek alaposabb megértésében, de még inkább hasznos a világ ismeretlen vagy nem eléggé ismert jelenségeinek magyarázatára, amit még a meglévő ismeretekkel nem lehet kellően megérteni, mert nincs rá megfelelő objektív tudományos magyarázat.

Az idealizmus képzeletvilága

A képzelet segítségével készült modell lehet az objektív valóságra támaszkodó, de lehet hamis is. Az objektív valóságtól eltávolodó képzelet szülte vagy az objektív valóságot mellőző magyarázat elvezethet és gyakran el is vezet a valójában az objektív valóságban nem létezőnek valóskénti elfogadására is.

Az idealizmus alapvetően a képzeletvilága. A képzelet akkor segít a világ megismerésében, ha következetesen törekszik a valósághoz igazítani az állításait. Ez akkor következik be, amikor a képzelet a materializmus szolgálatába áll és állításait a valóságban igazolja, vagy erre törekszik.

A materializmus a képzeletet a valósághoz igazítja

A modern korban a képzelet a következetesen objektív materializmussal az objektív valóság megismerését szolgálja; állításainak a tudományos módszerrel bizonyíthatóan az objektív igazságnak kell lennie; azonban az idealizmus megmaradt a hamis nem létező képzeletvilágban, az állításainak nem szükséges az objektív igazságnak, a következetesen objektív tudományos módszerrel igazolhatónak lennie.

A képzeletvilág az idealizmus, segítette a tudomány fejlődését

Az emberré válás kezdetén az idealizmus és a materializmus fej-fej mellett a képzeletvilágra támaszkodott, ez vitte előre a tudomány fejlődését, mert más lehetőség ekkor még nem volt. A modern korban azonban a materializmus már a tudományos módszer és világnézet segítségével, a képzeletre és a gondolkodásra támaszkodva szolgálja a tudomány fejlődését. Az idealizmus megrekedt az igazolhatatlan képzeletvilágban és kimozdíthatatlanul ott maradt.

A materializmus képzeletvilága a tudomány uralma alatt

A materializmus képzeletvilága segítő vezérfonal a megismerésben, de nem térhet el az objektív valóságtól, mindig el kell jutnia oda, ami az idealizmusra nem mondható el, éppen hogy nem. A tudományos módszer és világnézet (tudomány) nem tévedhetetlen, de az idealizmus a tévedéseit nem tudja kijavítani, mert szemben áll a tudománnyal és az uralma alá akarja kényszeríteni. Így válik az idealizmus reakcióssá, az emberiség fejlődésének gátjává.

Az idealizmus eljutott a reakció kiszolgálásához

Az idealizmus világnézete azért maradt a képzeletvilágában, mert nem tudja elismerni a materializmus világnézetének tudományos állítását, azt hogy az anyag az elsődleges, minden erre épül az objektív valóságban. A kapitalizmus világnézete és erkölce az idealizmus elavult képzeletvilágát felhasználja az uralma érdekében, ezért ragaszkodik az idealizmushoz, pedig ismeri hamisságát.

A materializmus és az idealizmus képzeletvilága

A lényeges különbség a materializmus és az idealizmus képzeletvilága között az, hogy a képzelet szülte magyarázat megfelel-e az objektív valóságnak vagy sem; a következetesen objektív tudományos módszer igazolja vagy sem. A materializmus világnézete a tudományos módszerrel törekszik az objektív valóság megismerésére, az idealizmus megmaradt a képzeletvilágában, még akkor is ha a tudományos módszerrel vizsgálva az hamis.

Ilyenek például a vallások különböző istenei, szellemei, a világszellem, az abszolút szellem, stb. amelyek csak a spekulációval kitalált képzeletvilágban találhatók meg a valóságban azonban nem észlelhetők, nyomuk sincs.

A képzelet útja

A képzelet képessége nagyon fontos a megismerés számára, de csínján kell vele bánni. A képzelet segíti az emberiséget az ismeretlen felfedezésében, az útkeresésében, de ez ingoványos út és néha valóban az ingoványba akár a katasztrófába is vezethet.

A képzelet útján óvatosan, körültekintően kell járni, az idealizmus azonban mégis alapvetően a képzelet útján maradt, világnézete nem támaszkodik következetesen az objektív tudományos módszerre, az objektív valóságra, éppen hogy nem, bár a tudomány eredményeit felhasználja hamis állításainak, elméletének alátámasztására.

Marxista fogalomlexikon

Idealizmus: filozófiai irányzat, amely a filozófia alapkérdésének megoldása tekintetében a materializmussal ellentétes, amennyiben a szellemi, a nem anyagi elsődlegességéből és az anyagi másodlagosságából indul ki. Ez viszi közel a valláshoz, amely szerint a világ időben és térben véges, s az isten teremtette.

A marxizmus-leninizmus az idealizmus valamennyi válfaját két csoportra osztja: objektív idealizmus, amely a valóság alapjául egy megszemélyesített vagy személytelen szellemet, valamiféle világ-feletti Én tudatát fogadja el, és szubjektív idealizmusra, amely az egyéni tudatra építi a világot. A szubjektív és az objektív idealizmus közötti különbség nem abszolút.

Isten: természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja; a zsidó vallásban – Jahve, az iszlámban – Allah, a kereszténységben – a Szentháromság (az Atya-, a Fiú- és a Szentlélekisten) stb. az istenképzetek alkotják a vallás mai formáinak alapját.